

17
ΣΤΙΧΟΙ ΥΜΝΩΔΟΙ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1892

ΣΤΙΧΟΙ ΥΜΝΩΔΟΙ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΤΟΥ

ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

- 1 Ἅγιε Γεώργιε ἀφέντη μου καὶ προτοκαβα-
λάρη,
Ἄρματωμένε μὲ Σταυρὸ καὶ ὀλόχρυσο κοντάρη.
- 2 Ὅλοι θερμῶς προσπίπτομεν γονυκλιτῶς καὶ
λέμε,
Μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν ἔλα καὶ λύτρωσέ με.
- 3 Ἐλθέ καὶ ἔλα ἔς τὸν τόπον μας καὶ εἰς βαθὺ
λιβάδι,
Ἐκεῖ εὐρίσκεται ἓνα θεργίον, ἓνα ἄγριον λεοντάρη
ποῦ ἀνθρώπους τοῦ δίδουν διὰ τροφήν κάθε
πρωὶ καὶ βράδι.

- 4 Μὰ μιὰ βραδιά δὲν τοῦ ἔδωσαν ἄνθρωπον νὰ
δειπνήσῃ,
Σταλιά νερό δὲν ἄφησε τὴν χώραν νὰ δροσίσῃ.
- 5 Τὸν ψῆφον ὅλοι ἔρριπτον κ' εἰς ὅποιον εἶχε 11
πέσει,
Ἔστειλε τὸ παιδάκι του τοῦ λεωνταριοῦ πε-
σχέσι.
- 6 Μὰ ξέπεσεν ὁ ψῆφος καὶ σὲ μιὰ Βασιλοπούλα, 12
Ὅπου τὴν εἶχε ὁ Βασιλεὺς μόνη κ' ἀκριβο-
πούλα.
- 7 Κ' ὁ Βασιλεὺς ὡς τ' ἄκουσεν τρεμοῦλα τὸν
πιάνει,
Ποῦ χανε τὸ παιδάκι του μὰ τί εἴμπορεῖ νὰ
κάμῃ.
- 8 Γυρίζει, καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον τὸν λόγον
εἶπε,
Ὅλον τὸν βιὸν μου πάρτε με καὶ τὸ παιδί μ'
ἀφῆτε.
- 9 Καὶ ὁ λαὸς ἐφώναξε νὰ ζήσῃ ἡ βασιλεία,
Ὁ Νόμος σου νὰ ἐκτελεσθῇ χωρὶς ἀργοπορία.
- 10 Στολίσατε τὸ παιδάκι μου μ' ὀλόχρυσο σεφάνι, 16

- Καὶ σὺρτετο τοῦ λεωνταριοῦ πεσκέσι νὰ τὸ
κάμῃ.
- Καὶ παρευθὺς τὴν στόλισαν καὶ μὲ μεγάλην
βίαν,
Τοῦ λεωνταριοῦ τὴν πήγαιναν χωρὶς ἀργοπο-
ρίαν.
- Σ' τὸν τόπον ἅμα ἔφθασαν τὴν ἄφησαν μο-
νάχη,
Χωρὶς κάμμιά ἀπαντοχὴ κ' ἄλλην ἀλπίδα
νὰ ἔχῃ.
- 18 Τὸν θάνατον περίμενε μὲ τὴν καρδιά καυμένη,
Καὶ κάθησε μονάχη τῆς σὰν καταδικασμένη.
- 14 Γύρισεν ἀνατολικά μονάχη γονατίζει,
Μὲ δάκρυα καὶ ἀνεστεναγμοὺς εἰς τὸν Θεὸν
ἀρχίζει.
- 15 Εἰς Σὲ προσπίπτω Ποιητὰ πάντων, καὶ λύτρω-
σέ με,
Καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν θάνατον στείλε, λευθέρω-
σέ με.
- Κ' εὐθὺς νὰ πὰ νὰ βαπτισθῶ καὶ χριστιανὴ νὰ
γένω,

- Καθώς και ὁ πατέρας μου καὶ ὄσους συντυ-
χαίνω.
- 17 Καὶ Καλογραῖτα νὰ γενῶ νὰ χτίσω μονα-
στήρι,
Κατὰ μεσὺ στήν πόλιν μας νὰ βάλω ση-
μανδῆρι.
- 18 Νὰ τὸ ἀκοῦν νὰ τρέχουνε μὲ θαυμασμὸ μέ-
γάλο,
Νὰ ἔρχωνται νὰ βαπτίζωνται εἰς τ' ὄνομά σου
ἀπάνω.
- 19 Κ' ὡς ποῦ νὰ πῆ τὸν λόγον της ὡς ἀστραπὴ
ἐφάνη,
Ἐνας ξανθὸς καὶ εὐμορφος σ' ἄλογο καβα-
λάρης.
- 20 Ἄρματα δὲν εἶχε πολλὰ μόνον σταυρὸν κον-
τάρι,
Καὶ ἄσπρον ἦτον τ' ἄλογο, κ' εἶχε μεγάλη
χάρι.
- 21 Σιμώνει καὶ τὴν χαιρετᾷ, τὴν βλέπει λυπημένη,

- Γονατιστὴ καὶ ἐκλαίει ἀλύπητα ἢ καυμένη.
- 22 Εἰπέ με Κόρη τὸν πόνο σου καὶ πῶς εἶσαι
μονάχη,
Σ' αὐτὸ τὸ ἀγριολίβαδο καὶ κάθεσαι σ' τὰ
βράχη.
- 23 Θῦμα νὰ γένῳ τοῦ θεργιοῦ ν' ἄρθῃ νὰ μὲ δει-
πνήσῃ.
Διὰ νὰ ἀφήσῃ τὸ νερὸ τὴν πόλιν νὰ ποτίσῃ
- 24 Οὕτως ἦτο τῆς τύχης μου, ποῦ εἶμαι βασιλιο-
ποῦλα,
Νὰ γένῳ θῦμα τοῦ θεργιοῦ ἢ μόνῃ ῥηγοποῦλα.
- 25 Κόρη μου λάβε ὑπομονὴ κ' ἐγὼ ἦλθα ἀπ' τὰ
ξένα,
Ἰπὸ ἀγγέλου ὁδηγηθεὶς ν' ἔλθω ἐδῶ δι'
ἐσένα.
- 26 Διὰ νὰ φονεύσω τὸ θεργιὸ ποῦ θ' ἔλθῃ νὰ σέ
φάγῃ,
Νὰ λυτρωθῇ τὸ γένος σας καὶ σὺ ἀπὸ τὸν
ἄδην.
- 27 Πρόσεχε ὅσον ἠμπορεῖς καὶ ἐγὼ θεὸς νὰ πλα-
γιάσω,
Ἐως ν' ἔλθῃ τὸ θεργιὸ ἄλλο νὰ ἡσυχάσω.

- 28 Καὶ ὅταν τὸ ἄπο μακρὰν ν' ἔρχεται νὰ
συρίζῃ,
Μὴν φοβηθῆς μόν' ἕπναμαι κ' ἐκεῖνο ἄς γρε-
μετίζῃ.
- 29 Κ' ἐγὼ εὐθύς θὰ σηκωθῶ θὰ πιάσω τὸ κον-
τάρι,
Π' ἔχει ἀπάνω τὸ Σταυρὸ καὶ ἔχει μεγάλη
χάρη.
- 30 Κ' εὐθύς ἀπεκοιμήθηκε, βαρὺς ὕπνος τὸν πῆρε,
Πλὴν καὶ ἐφάνη τὸ θεργιὸ, κ' ἡ κόρη εὐθύς τὸ
εἶδε.
- 31 Τρεμοῦλα τὴν κυρίευσε, δάκρυα τὴν περιβρέ-
χουν,
Κ' ἔλεγε πῶς κ' οἱ δύο τους σώσιμον πρὸ δὲν
ἔχουν.
- 32 Τὰ δένδρα ὅλα ἐσεύοντο κ' εἰ βράχοι ἀντιλα-
λοῦσαν,
Καὶ τὰ νερά τοῦ λιβαδίου ἄγρια κυματοῦσαν.
- 33 Μ' ἡ κόρη ἐσυνέλαβε, καὶ εὐθύς σ' τὸν νέον
τρέχει,
Μὲ δάκρυα καὶ ἀνεστεναγμούς τὸ πρόσωπόν
του βρέχει.

- 34 Εὐπνα καὶ μὴν κοιμᾶσε πιά καὶ τὸ θεργιὸ
ἐφάνη,
Καὶ σκότωσέ το, ὡς μ' ἔταξες, μὲ τὸ Σταυροῦ
κοντάρι.
- 35 Καὶ παρευθὺς σηκώθηκε κ' εἰς τ' ἄλογο πηδάει
Καὶ τὸ κοντάρι ἔσφιγξε καὶ τὸ θεργιὸ τηράει.
- 36 Κ' ὅταν ἐσίμωσε κοντὰ νὰ καταπιῇ τὸ σῶμα,
Τοῦ ἔδωσε μιὰ κονταρὰ καταμεσὺ στὸ στόμα.
- 37 Τοῦ τρύπησε τὴν κεφαλὴ καὶ εἰς τὴν γῆν ἐμ-
πίχθη,
Καὶ τὰ μυαλά του ἔσκόρπισαν κ' αἷμα πολὺ
ἐχύθη.
- 38 Κι' εὐθύς βρυχάει τὸ θεργιὸ μουγγρίζει καὶ
φωνάζει,
Θέλει νὰ τοῦ ἀντισταθῇ μ' ἄδικα κοπιάζει.
- 39 Διότι ἦτον ἡ κοπανιὰ μπηγμένη μὲ ἀνδρίαν,
Μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν δύναμιν χωρὶς ἄλλην αἰτίαν.
- 40 Μ' ἡ κόρη εὐθύς γονάτισε γιὰ τὴν λευθέρω-
σίν της,
Κ' ἐγύρισ' ἀνατολικά, κάμνει τὴν προσευχὴν
της.
- 41 Εὐχαριστῶ τὸν Ποιητὴν καὶ λυτρωτὴν τοῦ κό-
σμου,

- Τὰ ὅσα καὶ ἂν τοῦ ζήτησα, τὸ εἶδε ναὶ τὸ φῶς μου.
- 42 Δὲν εἶμαι πλὴν Βασίλισσα, δὲν εἶμ' ὡς συν-
τυχαίνω,
Μόνον θὰ πάγω νὰ βαπτισθῶ καὶ χριστιανὴ νὰ γένω.
- 43 Νέε, πές με πῶς ὀνομάζεσαι κι' εἰς ποῖον τόπον μένεις,
Χαρίσματα ἀπὸ τὸν πατέρα μου γρήγορα νὰ προσμένης.
- 44 Γεώργιον μ' ὀνομάζουνε, καὶ ἀπ' τὴν Λύδα εἶμαι,
Χιλιάρχος 'ς τὸ ἀξίωμα, καὶ βαπτισμένος εἶμαι.
- 45 Σύρε, κόρη 'ς τὸ κάστρο σας, καὶ πές το τοῦ κυροῦ σου,
Τὸ θαῦμα π' ἔδειξ' ὁ Χριστὸς σήμερον τοῦ κορμιοῦ σου.
- 46 Κ' ἡ κόρη εὐθὺς χαρούμενη 'ς τὸ κάστρο τους πηγαίνει
Κ' εὐρίσκει τοὺς γονεῖς αὐτῆς, κλαίοντας, λυπημένοι.

- 47 Γονεῖς μου, μὴ λυπεῖσθε πιά, κι' ὁ Δράκων ἐσκοτώθη
Κ' ἐγὼ ἐλευθερώθηκα, καὶ ἡ πόλις σας ἐσώθη.
- 48 Τρέξατε νὰ τὸν ἰδῆτε, τὸν νέον π' ἔχει χάρι,
Κάθετε εἰς ἄσπρο ἄλογο, Σταυρὸ ἔχει 'ς τὸ κοντάρι.
- 49 Τρέχουν καὶ τὸν συναπαντοῦν ὅλοι μικροὶ μεγάλοι,
Ὅπου τοὺς ἠλευθέρωσεν, ἀπ' αὐτὸν τὸν ἄδην.
- 50 Καὶ τὰ κλειδιὰ τοῦ πρόσφεραν, ν' ἐμβῆ νὰ Βασιλεύσῃ.
Τὸν τόπον καὶ ταῖς χώραις των, ὅλας νὰ κυριεύσῃ.
- 51 Καὶ κυβερνήτης νὰ γενῆ καὶ τὸν λαὸν νὰ ὀρίζῃ,
Νὰ κάμῃ Νόμους θεϊκοὺς εἰς ὅ,τι ἀποφασίζει.
- 52 Τότε γυρίζει εἰς τὸν λαὸν λέγει μὲ προθυμίαν,
Ἄφοῦ εἰς ἐμὲ χαρίζεται αὐτὴν τὴν βασιλείαν.
- 53 Ἐγ' ἔχω νόμους θεϊκοὺς διὰ νὰ σᾶς διορίσω,
Ἄλλ' ἀπὸ τὴν πόλιν σας παράχρημα θὰ φύγω.
- 54 Θ' ἀναλειφθῶ 'ς τοὺς οὐρανοὺς, στὴν θέσιν μου ν' ὑπάγω,

- Καὶ ὅσοι πιστεύουν τὸν Χριστὸν, πάντα θὰ
τοὺς συνδράμω.
- 55 Ὅσοι μὲ πίστιν εὐχονται ἵσταν Ποιητὴν τοῦ
κόσμου,
Τὸν διάβολον νὰ τὸν μισοῦν ποῦ εἶν' μέγας
ἐχθρὸς μου.
- 56 Πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν, Πατὴρ Υἱὸν καὶ
Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον, ἣτις σὰς ἔχει ἔγνοια.
- 57 Τρέξατε κάμετε ἐκκλησιαίς, κ' ἀφῆτε τὰ μου-
σεῖα,
Κ' ἀφῆτε τοὺς πολλοὺς θεοὺς τὴν εἰδωλολα-
τρεία.
- 58 Ἐνας εἶν' ὁ Θεὸς, καὶ μία ἡ Παναγία,
Ὁ Μέγας Παντοδύναμος, τοῦ Κόσμου ἡ προ-
στασία.
- 59 Ἴσταν κόσμον ἐκατέβηκε, καὶ ἔλαβε τὴν μορφὴν
μας,
Κ' εἰς τὸν Σταυρὸν ἀπέθανε, διὰ τὴν ἐλευθέρω-
σίν μας.
- 60 Ἀνέστη δὲ τριήμερος, καὶ ὡς Θεὸς ἐφάνη,
Ἀνέστησεν ὅλους τοὺς νεκροὺς ὅπ' ἦσαν εἰς
τὸν ἄδη.

- 61 Παρθένος τὸν ἐγέννησε εἰς φάτνην τῶν ἀλόγων,
Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν, καὶ ποιητὴν τῶν
ὄλων.
- 62 Πλήθος Ἀγγέλων ἔφαλλον καὶ τὸν ὑπηρε-
τοῦσαν,
Ὅρη καὶ δένδρα καὶ βουνά, Αὐτὸν ἐπροσκυ-
νοῦσαν.
- 63 Τώρα καὶ σεῖς νὰ τρέξετε ὅλοι νὰ βαπτισθῆτε,
Τριάδα ὁμοούσιον πάντα νὰ προσκυνῆτε.
- 64 Ὅπ' εἶν' ἀληθινὸς Θεὸς ποῦ μᾶς ἐλευθερώνει,
Κ' ἀπὸ κινδύνους ἑκατὸν ἀμέσως μᾶς λυτρώνει
- 65 Τότε προστάζει ὁ Βασιλεὺς χωρὶς ἀργοπορία,
Νὰ πεταχθοῦν τὰ εἰδωλα νὰ κάμουν Ἐκκλησία
- 66 Κ' ὁ λαὸς μὲ προθυμιά, τρέχουν καὶ τὰ κρε-
μνίζουν,
Κ' ἐκκλησιαίς παρευθὺς ἀρχήνησαν νὰ κτίζουν.
- 66 Ἀφοῦ ἔκτισαν ταῖς Ἐκκλησιαίς προσκάλεσαν
παπάδες,
Κ' ὅλοι τους ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα, κ' αἰ-
μανάδες.
- 68 Κ' ὑμνολογοῦσαν τὸν Θεὸν Πατὴρ, Υἱὸν καὶ
Πνεῦμα.

Ὅπου τοὺς ἠλευθέρωσε τ' ἄθεόν του αἷμα.

69 Ἐστόλισαν ταῖς Ἐκκλησιαῖς, με ὕμνους με
εὐωδίαις,

Κ' ἐτίμησαν τὸν Ἅγιον με τόσαις ὑμνωδίαις.

ΤΕΛΟΣ

Πογενειακὸ ἀρχεῖο Χ. Παπῆ